

Nr 143.

Av herr **Lindberg** i Stockholm, *angående lindring i visst avseende av kompetensfordringarna för maskinbefäl.*

I kraft av kungl. förordningen av den 29 mars 1912 § 13 erhåller sökande, som visar sig fylla fordringarna, maskinskötarebevis. Dessa bevis berättiga innehavaren till viss i författningen närmare angiven befälsrätt i handelsflottan. Till detta har kungl. kommerskollegium rätt att bevilja särskild dispens. Sådan dispens utfärdas i form av resolution, vilken berättigar innehavaren att tjänstgöra som andre maskinist i till passagerarefartyg ej hänförliga fartyg i Östersjö- och inre fart och vilkas maskinstyrka ej överstiger 150 indikerade hästkrafter.

Då kvalificerat maskinbefäl ej finnes att tillgå kan innehavare av sådan kommerskollegii resolution få mönstra som andre maskinist i lastfartyg av större maskinstyrka, men gälla mönstringsbestämmelserna i sådana fall endast »till behörigt maskinbefäl kan anskaffas». Den som på sådana villkor inmönstrar som andre maskinist skiljes, utan föregående varning från sin anställning så snart med maskinistbrev försedd maskinist kan erhållas, en omständighet som gör att tillfällig ersättare för andre maskinist också vid tillfällena kan vara svårt att erhålla. I regel är det de mindre fartygen som ha svårigheter med anskaffandet av behörigt maskinbefäl. Av denna anledning vore det önskvärt om de personer, som erhållit kungl. kommerskollegii resolution för fartyg med en maskinstyrka av 150 indikerade hästkrafter, kunde få denna resolution att gälla lastfartyg i Nord- och Östersjöfart med en maskinstyrka av exempelvis 650 indikerade hästkrafter. Fartyg med denna maskinstyrka äro numera relativt små fartyg. Fartyg med en maskinstyrka av endast 150 hästkrafter börja bliva allt mera sällsynta, varför resolutionerna som gälla maskiner med detta låga hästkraftantal äro så gott som värdelösa. Då det gäller mönstring, när behörigt maskinbefäl ej kunnat anskaffas, bör det bestämmas en viss uppsägningstid, så att icke ersättaren blir allt för mycket lidande på att han tagit den tillfälliga anställningen. Med den nuvarande ordningen kan det inträffa och har inträffat, att en person, som varit redaren behjälplig, efter några få dagars anställning blivit ilandsatt på plats där det icke varit honom möjligt erhålla ny anställning. Har han vid sådant fall ej förtjänat så mycket, att han kan taga sig tillbaka till mönstringsorten eller till närmaste plats där anställning står att erhålla, kommer han i en prekär ställning, som det icke kan vara mönstringsförordningens mening att han utan eget förvållande skall ställas i.

För att icke sjösäkerheten eller risker för vanskötsel av fartygets maskineri eller vad därtill hörer skall föreligga, kunde man gå in för något

större fordringar på den sökandes kompetens. Man kan exempelvis kräva en ganska lång tjänstgöringstid till sjöss såsom eldare, smörjare och donkeyman samt även någon verkstadspraktik. På så sätt skulle dessa ifrågasatta tillstånd endast kunna utlämnas till äldre personer, som vore väl förtrogna med skötseln av maskiner av olika slag.

På grund av ovanstående tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t göra framställning om sådan ändring av befälsförordningen som är betingad av motionens motivering.

Stockholm den 20 januari 1934.

Carl Lindberg
i Stockholm.